

телно, напрегнато и болният усъща „чукане“), — не се бавете: тръбва да се налагат лапи от ленено семе. Съ това ще се ускори и улесни гнойното забиране и ще се съсръдоточи пробивът му на едно място.

Лапата се прави по следния начинъ: разбърква се ленено брашно въ кипнала гореща вода, докато се получи гъста каша. Разстила се тази каша върху марла или върху много тънка муселина. Прегъва се марлата или муселината надъ разстлания пластъ и, така приготвената лапа, гореща, колкото може да се понесе от болния, се налага върху болното място, разбира се, като се слага еднокатната страна на лапата върху цирея, а не многокатно-загърнатата частъ.

Наложената лапа се държи докато позастине. И наново се налага друга приготвена гореща.

Налагането продължава докато циреятъ се пробие отъ само себе си. Следът това, съ добре измити съ сапунъ и натопени въ спиртъ или ракия ръжце, изстисква се добре циреятъ, за да излезе всичката гной съ „жилото“, почиства се добре наоколо и се превръзва съ чиста аптекарска марля и памукъ, отгоре бинтъ. Така, циреятъ бързо ще заздрави. Важното е, при всяка превръзка, да се пипа съ чисти ръжци и да се слага чистъ материалъ.

Добре е да се вземе чистително — Глауберова соль 30 гр., разтворена въ топла вода. Хранене — млъко, зеленчуци и плодове. Никакво спиртно питие, нито тютюнъ. Всяки денъ да се правят разходки на открито, вънъ отъ града или селото. Тълото да се поддържа чисто, чрезъ изкърпване или измивания съ вода.

Ако се появяватъ още циреи, непременно тръбва да се изследва пикочъта на болния за захаръ, защото често циреите съ единъ отъ признаците на диабетно заболяване (захаръ въ пикочъта). Ето защо, наложително е прегледъ отъ лъкаръ.

5. Кръвотечение изъ носа

Вътрешната лигава покривка на носа е гъсто прошарена отъ кръвоносна мрежа, повърхностно разстлана, благодарение на която въ носната кухина се поддържа достатъчна топлина, за да може въздухътъ, който дишаме презъ носа, да се затопля и става мекъ и безопасенъ за бългите дробове.

Ала тъкмо защото кръвоносните съдове въ носа съ тъй повърхностни, тъкъто съ изложени на чести повреди, наранявания, и спуквания, било при силно издухване, загръзване или надуване.

Затуй тъй често се сръщатъ кръвотечения изъ носа. При младия и здравъ организъмъ, когато кръвоносните съдове съ